

1023 – 23. oktober

Legg derfor av all ondskap og alt svik og hyklari og misunnelse og all baktalelse! 1Pet 2: 1.

Det er jo et forskrekkelig bevis på vår dype fordervelse når vi, ofte uten å ha noen egentlig grunn for det, heller hører og taler om det som er galt hos et medmenneske, enn om det som er godt hos ham.

Selv tåler vi svært så lite når det gjelder vårt eget omdømme. Vi har ikke lett for å svelge at noen har noe som helst å utsette på oss. Og alle vil gjerne at hele verden skal ha alt mulig godt å si om dem. Likevel har vi problemer med å tåle at det tales særdeles godt om andre.

Den gamle slangen har forgiftet menneskene i den grad at to eller tre mennesker knapt er kommet sammen, før et eller annet menneske blir gjenstand for en ukjærlig og lite positiv samtale.

Ja, det finnes såkalte venner og kjente, og til og med slektninger, som rett og slett besøker hverandre bare for å hente «godt stoff» til onde tanker og historier om hverandre. Finner en så noe virkelig ondt å samtale om, blir dette utførlig og inngående sømfart. Men dette er å forråde og baktale sin neste.

Dette er straks en åpenbar synd mot det hellige kjærlighetsbudet: «Alt det dere ikke vil menneskene skal gjøre mot dere, skal dere heller ikke gjøre mot dem!»

Men det er vanligvis ikke nok med at en legger ut og sprer om seg med det som virkelig er ondt. Ofte blir det plusset på med litt av hvert. Historien strekkes utenfor sannhetens grenser, og indre beveggrunner og hensikter blir oppdiktet og lagt til, så det hele blir ennå verre.

Og hver den som bærer historien videre, plusser på den sitt onde hjertes tanker. Jo lenger ryktet løper, jo mer vokser dette uhyret, så en til sist knapt finner igjen en smule av den opprinnelige sannheten. Dette er jo noe vi nesten hver dag opplever.

Måtte hvert éne menneske som ennå har igjen noen frykt for Gud og redsel for synden, vokte seg vel for å delta i en slik forfølgelse! Ellers kan vi svært lett komme til å bringe videre noe som fra begynnelsen rett og slett var satt ut som en oppdiktet løgn og en ren hevnaaksjon mot et menneske.

Tror du Gud kan godta at du i tankeløs godtroenhet, eller i hemmelig uvilje mot et menneske, straks tror og går videre med alt du hører fortalt? Uten å egentlig ville det har mange på den måten blitt avskyelige baktalere.

Alt som er vanlig blant verdens mennesker og hyklere, blir en fristelse for Guds barn. Som det å tenke og tale ondt om enkelte mennesker. For selv der den gode og villige ånden og kjærligheten lever, har vi også fremdeles den gamle naturen, det gamle fordervede kjødet, det gamle hjertets ondskap.

Derfor preges vår mening og oppfatning av andre mennesker ofte bare av deres forhold til oss selv. Hvis bare et menneske er positivt innstilt til meg, tenker og taler alt godt om meg, da kan jeg lett ta opp alt hos det mennesket i den beste mening. Selv om han forøvrig ikke er den aller beste. Denne tendensen er noe gudfryktige mennesker kjenner med smerte. Men som de likegyldige aldri merker.

Har derimot et langt bedre menneske kommet til å fornærme meg, f. eks. kommet med en ubehagelig bemerkning om meg, da har straks mitt onde hjerte en tendens til å søke etter feil hos den andre, for så å blåse den opp og spre den videre.

For et forferdelig udyr det falne menneskehjertet er! Bare fordi din stolthet er blitt rammet av en eller annen bemerkning, er du straks ute etter å finne og fortelle alt mulig ondt om din neste. Kan han ikke være et hederlig menneske, selv om han har påpekt en feil hos deg? Eller om Gud har velsignet ham med en eller annen gave eller fortrinn framfor deg. Kan ikke han likevel være et hederlig menneske?

Hvorfor skal du være ute etter å finne alt mulig galt hos naboen din, bare fordi han gjør det bedre enn deg på enkelte områder i livet? Hvor ofte har ikke en slik misunnelse i hjertet gjort at mange har begynt å tenke og tale ondt om samme menneske som de tidligere, i mange år, har vært glad i. Og som de da bare så alt mulig godt hos.

Det er svært nyttig for en kristen å tidlig ha klart for seg hvor falskt og lunefullt det onde hjertet er. Vi ser jo stadig eksempler på at vi vurderer menneskene ut fra våre egne følelser og vilje eller uvilje mot dem. Det tilfellet som et ondsinnet menneske ser som helsvart, kan for den som er velvillig instilt være helt ubetydelig. Eller til og med all ros verd. Slik blir omdømmet avhengig av øynene som ser.

La oss tenke grundig over dette, og vokte oss for vårt eget hjerte! Vokte oss for å følge de tanker og følelser som dukker opp hos oss overfor dem som på en eller annen måte har tråkket oss på tærne.

Ja, sannelig! Kjenner du misunnelse eller hat mot et medmenneske i hjertet ditt? Kjenner du noen som helst trang til å angripe ham, eller brenner et eller annet negativt rykte om ham inni deg? Å, vær da på vakt! Da er mørkets makt på trappene.